

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Electione. Titvlvs III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

ac eligendi potestatis privatos, ac beneficis, quia in ipsa obtinebunt ecclesias, ad quam postulationem hujusmodi fecerint, per triennium noverint se sufficiens. Postulato vero, qui postulatione de se facta negotium fuerint per se vel per alium in Romana curia protegut, illud ibi proponi in publico vel privato consiliorio facientes, etiam si duntaxat dispositioni fedi Apost. committendo, si etiam non attigit securitatem (ut præseruit) usque ad XXXV annum. Ceteros vero seculares & religiosos extra suorum administrationes ordinum perpetuo insigilabilibus ac impostibilibus esse decernimus, ac prolixi inhabiles ad quacunquam dignitates ecclesiasticas, & beneficia qualibet obtinenda.

DE ELECTIONE.

TITVLVS III.

CAP. I.

Multus probat argumentum, promoto in curia non debere ad propria redire sine litera sua promotione. Qui si sicut fecerint, pro prelatis non sunt habendi, penitus, inturant sic expressum. Et de hac extravaganti facit menitionem Pannor. in cap. quatuor, de eis dicent, quod nullus antequam habeas literas Apostolicas super sua promotione, debet administrare, nec debet recipi ab ecclesia tanquam prelatus: alii resipientes & receptores incurvant panam de qua hic.

Bonifacius VIII.

In juncta nobis debitum servitio explicit, ut qui ad reformatos in clero mores & actus (prout nobis ex alio permittuntur) solerius intendamus, ubi principia reformatiorum accommodo remedium apponamus, ubi magis scipicimus periculum mininere. Sane quam periculum exsistat, quod aliquis in officio, dignitate vel gradu fore se astrarat, & pro tali etiam habeatur, nisi prius apostolus, quod auctor, legitimis ostenderit documentis, tam ex civilibus, quam ex canonibus influenti colligatur evidenter. Afferenti namque cum mandatis principis secundum credendum non est, nisi hoc scipit probaberit. Nec similiter creditur le afferent legatum. Nunquam enim apostolus fides nuntiavit, ab quo legitimus apostolis ascendente legationem suscipere. Sed nec dicunt se legatum (fides eidem), creditur vel intenditur, nisi dictum mandato apostolico fide doceat oculata. Similiter clerici ad alienam diocesum sine suorum ordinariorum litteris vensemtes, nec in suis recipientiam ordinantes, nec ad superioris intendant. Clerici quoque & monachi qui de suis civitatis ad alienam urbem proficiuntur (etiam munus genitus iurum literis prelatorum) non sunt clerici vel monachorum reputandi. Si quis praetexto in clero ecclesiarum dicat, si sacerdotem sed nominet, hoc scrutandum est: quia non sine periculo est in talibus communicatione indicuisse. Quod autem in illis, qui le Episcopos, vel superiores prelatos, aut etiam Abbates, Priores, seu auctos monachorum rectores, quoconque nomine censentur, appellant, si disculpo celebris & diligens facienda, luculentem appetit: si scandala & pericula gravia (quae ipsorum patere posset communicatione indicuisse) diligenter attendantur. Hinc nos evidens evocatio, ut cum primis aliis casibus, qui minori existunt periculi, si ex constitutionibus editissimam provisum, hunc ultimum, qui pericula graviora minatur, nequaquam sine provisum opportunit remedio relinquamus. Præterea itaque perpetuo valitura constitutio sanctius, ut Episcopi & alii prelati superiores, necnon Abbates, Priores & ceteri monasteriorum regimina exercentes, quoconque nomine censentur, qui apud dictam fidem promoventur, aut confirmationis, conferentiationis, vel benedictionis minus recipient, ad communias eis ecclesias & monasteria ab quo dicta fides literis hujusmodi, conum promotionem, confirmationem, con-

secrationem, seu benedictionem commententur, vel bonorum ecclesiasticorum ad ministracionem corporum ostensione recipiant, aut eis partent vel intendant. Quod si forsan contra prefata impræmissa, quod per hanc Episcopos, Prelatos, Abbates, Priores, & alios monasteriorum regimina exercentes, predicatio medio tempore a statum fuerit, irriuum habetur: nec quicquam intercedit Episcopi vel Prelati, Abbates, Prioris vel monasteriorum regimina exercentes, de ecclesiasticis vel monasteriorum presentibus perticipant coram eis. Capitulo vero & communione ecclesiasticarum & monasteriorum ipsorum, & illi quaque, ipsos abique hujusmodi dicta fides literis regis, vel obediens eissem, tandem finit a beneficiis suorum perceptione impensis, donec super hoc quendam gratiam meruerint omnibus. Similiter episcopos, Prelati, Abbates, Priores, & alii monasteriorum regimina exercentes, dicto fiduci, folio fiduciali & testamento non predicant. Alii eum fontis, qui apud predicatorum fidem pallium contingit, vel quod per hanc abique litteris tradicionis ipsius pallii, nequaquam a dicto discordat: dicto predicatorum vero (quoniam hunc instrumentum praefixeret, & litteras omnibus huius in ipsarum ecclesiasticis & monasteriorum presentibus recipiant: & quicquid interim per eos (ut de predicatione) accutum fuerit, virtus non subdit).

CAP. II.

Si religiosus, qui ab eo fui superposito ligatus, deinde de le facta contentione non potest illam pollicentem fibi presentem, vel eius electio, inter tempora eiusdem superioris praesentia vel absentia votum, nequaquam obtinet, dat generale concilium Legatus elektoribus extunc electionem alii processu liberam faciliunt. Verum quia frequenter voluntum est, ut etiam si ex ipso jure (de eius non processu ex hismodi electione) perire, haec non hoc ipso fore privatim.

CAP. III.

Quatuor Patriarchalibus ecclesiæ receptio, quæcumque de prelatis, Romanis Pontificis mandata, quæ per ipsos fuisse, certum decoratur. Idem. Sancta & Romana ecclesia, qui disponit omnes omnes alias ordinariae postulacionis causas patrum a Deo, utpote mater universorum Christi filiorum, & magistra, quatuor patriciales fides subiecta, inter quas post ipsam Romanam existunt. Conducunt enim primum, Alexandrianum, secundum, Antiochenum tertium, & Hierolytanum quoniam locum voluit obtinere, ipsaque multis prerogatis & honoribus ac privilegiis decorvit, ut quantum possitibus cum eas vacare contigit, tanto etiam accusum argundum, & attentius prouideandum, quando manus minime altitudine dignitas, & penitus emerita, profluviorum catullens. Super hoc quoniam cum nostris habuit deliberatione mariti, inter alia multa confederationis occurrit, quod omnes fidei oblationis ecclesiasticarum sedium patriarchalium civitatis, ut fidei deitatis, auro occupate ab infidelibus, vel a scismaticis, nunc, ipsorum capitulis ien consuetudine, dispensi modice extra civitatis ipsius, per dies reges, festi loca a civitatis ipsius remota.

a Vida matris per Deum, non a magna, sicut disponit.

Ex quo contingit (sicut experientis nuper nos docuit) quod vacante Constantino politana ecclesia, per mortem beati memorie Petri Patriarchae, idolum per unum dum eam sive canonico fuit de novo paxore electio ecclesiam, alii canonici suis agentibus in remota: dictus numerus electus iuri, si quod sibi ex electione huiusmodi competit, in nostris manibus ponere ac libere resignari. Ideoque de eorumdem fratrum consilio & Apostolice potestatis plenitudine statutum, ut quandiu civitatis regia communio, aut infidelium habent, aut subiecta editione, aut denunciatur per eos, canonici dictum patriarchalium sedum, cum eas vel ipsorum aliis quam, seu aliquas vacare contigerit, ad electionem, postulationem, seu quamvis provisionem de praefiendo si Patriarcha vel paxore nullo modo procedant, quoque ad Agost. fedis notitiam deducatur. Nos enim a curia generali decernimus irruim & inane, si fecus per predicta capitula conventionem vel canonicos, aut quamvis vel alios scienter vel ignoranter fuerit attentatio: non obtinatibus quibuscumque ipsorum ecclesiasticis velationibus earum confundendibus vel flattuis, iungendo confirmatione dicta fedis, vel quamvis alia summae vallatis, seu constitutis, privilegiis, vel iudicemus fedis ejusdem, per quae effectus praemium impedit possit quoniam nobiliter, vel differti, & de quibus quocunque votis tenoribus de verbo ad verbum nostris litteris habent efficit mentio specialis. Nulli ergo. Data Laterani X. Calend. Ianuar. Pontificatus nostri anno 7.

CAP. IV.

Commissaria apud fed. Apoll. vacantes sive sibi Papa reservata, quae & quare apud fedem vacare dicuntur eandem, explicantur reservacionibus, secundum de pensionibus.

Iohannes XXII.

Edicto pastoralis officii, nobis quinquam immixta superius dispositione commissi, percutiunt annuum & ecclesiarum ac monasteriorum suspensum, quod ipsorum vacationes diuinis ipsi solent frequentare, congrua remedium (quantum nobis ex alio conceditur) fabriter occurrit intendenter, ut celerrim & utilius provideatur ecclesias ac monasteriis menditis, & ut Rom. eccl. quae super ipsas ecclesias ac monasteria ex divina provisione obtinet directorium principatum, honor debitus impendatur: praecellorum nostrorum Romanorum Pontificum, prae dictum feliciter record. Bonif. VIII. qui dignitates, personae ecclesiae & sita ecclesiastica beneficia, & Clem. V. qui huiusmodi dignitates, perfornatus, ecclesias, beneficia, quae cathedralis ecclesias quilibet, monasteria, prioratus, administrationes & officia quocunque, que apud fedem Apost. vacarent, provisioni Apostoliis suis certis tenoribus reservaverunt, vestigis inherentes. Non ex causa rationabilibus, quae ad id nostrum animos induxerunt, de fratum nostrorum consilio, annula detrahendo, aliqua declarando, & quadam addendo de novo, episcopales, & carum superiores fedes, monasteria, & regulares ecclesias, ad qua in qui ei pro tempore praefenderint finit, etiam per electionem canonum corundem, dignitates, personatus, officia vel administratio, ut eorumdem, dignitates, personatus, praebendas, aequaliter ecclesiastica beneficia, cum cura vel sine cura, quocunque nomine censeantur, quae apud praedictam eadem vacant ad praesens, & ex nunc in ante (donec Chilii dignatio nos dignabatur) universali ecclesia specifica huiusmodi praefidere) vagare contigerit apud eam & provisioni nostre de fratum nostrorum consilio auctoritate Apostolica referamus. Huiusmodi autem fedes, monasteria, ecclesias & alia praefata beneficia ecclesiastica, per mortem vel depositionem, ac privationem eorum, qui ea obtinuerent: per electionem satis-

